

[Jens Thoft]

nisteren hyppigt henviser til, når han besvarer spørgsmål fra Folketingets medlemmer.

Svar (17/8 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Som anført i mit svar på spørgsmål nr. S 118 af 27. juni 1988 er det generelt en betingelse for fradrag for annonceudgifter, at der er en forbindelse mellem annoncen og den skattepligtiges indkomsterhvervelse.

Landsskatteretten har i en kendelse i december 1973 (LSR 1974.58) taget stilling til spørgsmålet om fradragsret for udgift til en annonce med rent politisk indhold. Annoncen var underskrevet af »A/S A, direktionen«, med angivelse af selskabets adresse, men uden oplysning om dets branche. Landsskatteretten fandt det »ikke godtgjort, at den omhandlede annonce, som var af ganske særpræget karakter, kunne anses for at have haft en sådan forbindelse med selskabets indkomsterhvervelse, at udgiften hertil var fradragsberettiget . . .«.

Afgørelsen er nævnt i ligningsvejledningen 1987 (L 4.7), hvor det fastslås, at udgifter til annoncer med et rent politisk indhold ikke kan fratrækkes.

Det er ikke muligt på baggrund af den nævnte afgørelse at sige noget generelt om, hvor grænsen går mellem fradragsberettigede og ikkefradragsberettigede udgifter til annoncer, der indeholder et politisk budskab. Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 118 beror afgørelsen på en konkret vurdering hos henholdsvis ligningsmyndighederne og toldmyndighederne med sædvanlig klageadgang.

Spm. nr. S 251

Til *skatteministeren* (9/8 88) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at den undersøgelse, Statsskattedirektoratet har udarbejdet sammen med Amtsskatteinspektoratet i Herning om SLS-E-systemets uduelighed, for længst er færdiggjort, og vil ministeren oplyse, hvorfor han tilbageholder rapporten for Folketinget?«

Begrundelse

Jeg har tidligere rejst SLS-E-skandalen flere gange. Oprindeligt fordi jeg som revisor måtte erkende, at jeg var ude af stand til at hitte ud af

dette ligningssystemets afsindige labyrinter. Senere har det vist sig, at kommunerne har måttet ofre endog meget store ressourcer på at forsøge at få systemet til at fungere, fordi andre har haft præcis de samme problemer med skemaerne som jeg.

I de kommunale skatteforvaltninger har jeg kun hørt en sønderlemmende kritik af systemet. Fra mine revisorkolleger har jeg – ud over kritikken af skemalabyrinterne – kun mødt latterliggørelse og skuldertræk over de sammenlignende statistikker, som de erhvervsdrivende modtager fra SLS-E, og som skulle kunne belyse den pågældende branches nøgletal. Men heller ikke dette duer til noget.

Lægger man udviklingsomkostningerne, de omkostninger, som er påført kommunernes ligningsafdelinger, sammen med de omkostninger, som systemet har påført erhvervslivet, antager jeg, at denne lille »sag« nu har kostet et sted mellem 2 og 4 mia. kr. Og hidtil er der stort set ikke kommet ét eneste fornuftigt resultat ud af alle anstrengelserne.

På denne baggrund kan man ikke undgå at mistænke ministeren for bevidst at tilbageholde den rapport, som han for længst har lovet at delagtiggøre Folketinget i. Af rapporten vil det uden tvivl fremgå, at systemet ikke duer, uden at det bliver så meget forenklet, at de enkelte brugere kan finde ud af det.

Svar (22/8 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Statsskattedirektoratet har i samarbejde med 3 udvalgte jyske kommuner foretaget en undersøgelse af anvendeligheden af SLS-E-systemet (den såkaldte Herningundersøgelse). Undersøgelsens formål var at efterprøve systemets evne til at udsøge relevante emner til en nærmere revisionsmæssig gennemgang.

Det konkluderes i undersøgelsen, afsnit 1, at de regnskaber, som systemet udpeger til revision, er revisionsegnete (side 2), at de gennemførte forhøjelser i alt væsentligt vedrører de regnskabsposter, der er udsøgt via SLS-E-systemet (side 4), og at ingen af de gennemførte forhøjelser ville være fundet ved en gennemlæsning af regnskabet alene (side 6).

I eksemplar af rapporten vedlægges til orientering*). Jeg har samtidig sendt et antal eksemplarer til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg.